

Vattenverksamhet - lagstiftningen

Miljöbalken infördes den 1 januari 1999. Balken är resultatet av en omfattande sammanslagning och bearbetning av 16 tidigare miljölagstiftningar. Det som sägs i miljöbalken syftar till att främja en hållbar utveckling som innebär att nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö. En hållbar utveckling bygger på insikten att naturen har ett skyddsvärde och att människans rätt att förändra och bruka naturen är förenad med ett ansvar för att förvalta naturen väl.

I 11 kapitlet finns i princip alla bestämmelser som reglerar vilka överväganden som behöver göras när vi vill bygga i vatten eller på annat sätt påverka vattenförhållanden. Utöver 11 kapitlet finns några tillägg i andra avsnitt av miljölagstiftningen som berör vattenverksamhet. Dessa bestämmelser återfinns i lagen om särskilda bestämmelser om vattenverksamheter och förordningen (1998:1 388) om vattenverksamheter .m.m.

Definition

Vattenverksamhet är följande:

- Uppförande av anläggningar i vattenområde samt utrivning, lagning eller ändring av dessa,
- Fyllning och pålning i vattenområde,
- Bortledning av vatten från vattenområde,
- Grävning, sprängning och rensning i vattenområde,
- Bortledning av grundvatten och utförande av anläggningar för detta,
- Tillförsel av vatten för att öka grundvattenmängden samt utförande av anläggningar och åtgärder för detta,
- Åtgärder som utförs för att avvattna mark, sänka eller tappa ur ett vattenområde eller för att skydda mot vatten, när syftet är att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål (markavvattning),
- Andra åtgärder i vattenområden om syftet är att förändra vattnets djup eller läge.

Med vattenområde menas ett område som täcks av vatten vid högsta förutsebara vattenstånd.

[Miljöbalken \(SFS 1998:808\)](#)

[11 kapitlet](#)

[Lagen om särskilda bestämmelser om vattenverksamheter](#)

[Förordningen \(1998:1388\) om vattenverksamheter m.m](#)